Paramaz'la Yoldaşlaşmak

Posted on 24/04/2020

24 Nisan 1915 Ermeni soykırımının yıldönümü bugün. Bu soykırım tarihi, 1915'te başlamadı. Bu ne bir başlangıç, ne de bir sondu. Osmanlı İmparatorluğu, 1890 ve 1909-1912 yılları arasında gerçekleştirdiği geniş katliamlarla soykırımın ayak seslerini duyurmuştu. Yirminci yüzyılın ilk büyük soykırımı olan Ermeni soykırımı, fiilen 24 Nisan 1915 tarihinde, yüzlerce Ermeni aydın-sanatçı ve ileri gelenlerinin tutuklanıp sürgün yollarında katledilmesiyle başlamış oldu. Mayıs 1915'te çıkarılan zorunlu tehcir yasası ile devam ettirilen bu süreç içerisinde büyük bir etnik temizlik gerçekleştirilmiş ve Batı Ermenistan coğrafyasındaki milyonlarca Ermeni sürgün edilip katledilerek buradaki Ermeni ulusal varlığına son verilmiştir. Bu coğrafyada, geride kurtulup kalabilen Ermenilerin ise kimlikleri, dilleri ve inançları yok edilmiş, asimilasyona uğramışlardır.

İttihat ve Terakki, bu soykırımın başmimarı olmuştur. Ermeni aydın-sanatçı ve ileri gelenlerini yok ederek, Ermeni halkının sesini yükseltmesini, örgütlenmesini ve direnme imkanlarını ortadan kaldırmıştır. Tıpkı bugün, Kürt halkına yapılmak istenen gibi. AKP-MHP faşizmi, bu soykırımcı devlet devlet geleneği zincirinin son halkasıdır. Kürt halkını genç-yaşlı-çocuk demeden bodrumlarda yakıp katletmeye, içeride ve dışarıda Kürt Özgürlük güçlerini yok etmeye yeminli bir faşist iktidar var. Kürt halkına karşı siyasi soykırım düzeneğini işleten, şu korona günlerinde tüm siyasi tutsaklara hapishanelerde özel bir savaş hukuğu uygulayan katliamcı bir devlet sözkonusu.

Ermeni soykırımının gerçekleştirilmesinin tarihsel, ideolojik ve ekonomik temelleri vardır. Türk ulus devletçiliğinin iktidarlaşması ve Türk burjuva ve egemen sınıfının gelişimi, bu katliamların üzerinden şekillenmiştir. Bugüne kadar, bu soykırıma karşı faşist devletin yaklaşımı ise daima inkar, ırkçı-şoven histeriyle bastırma biçiminde olmuştur. Çünkü kendisi

bizzat bu tarihin sürdürücüsü ve devamcısıdır.

Ermeni soykırımının politik muhtevasını okumak ve algılamak gerekir. Devrimci bir bakış bu noktaya odaklanmalıdır. TC, varoluşundan beri, inkar ve imha politikasını bir devlet politikası olarak uygulamaya gelmiştir. Zilanlar, Koçgiriler, Ağrılar, Dersimler ve günümüzde Kürdistan'da Kürt halkına karşı uygulanan politikalar, bu soykırımcı-katliamcı halkanın devamıdır ve bu faşist devlet yapısı varolduğu sürece de devam edecektir. Çünkü inkar, imha, asimilasyon politikaları, katliamcılık bu devletin soykütüğüdür. Bunsuz varolamaz ve olamayacaktır. İnkar ve imha politikasına karşı sessiz kalmak ve seyirci pozisyonunda durmak, bu katliamların, soykırımların devam etmesinde rol oynamaktır.

"UNUTMA BENI"

Yüzyılı aşan soykırım suçu inkarla ve aynı zihniyetle Kürt halkına dönük sürdürülen imha ve asimilasyon politikalarıyla devam ediyor. 105 yıl önce soykırıma uğrayan Ermeni halkı, daha yakın zamanda bir kez de Hrant Dink şahsında katledildi. Katiller de, failler de aynı. Bu topraklarda, katliamın, soykırımın hedefi hep özgürlük arayışında olan ezilen halklar oldu. Bugün Ermeni soykırımını lanetlemek yetmez, faşist Türk devletini soykırımcı kökleri ve geleneğiyle birlikte yıkma mücadelesini yükseltmeliyiz.

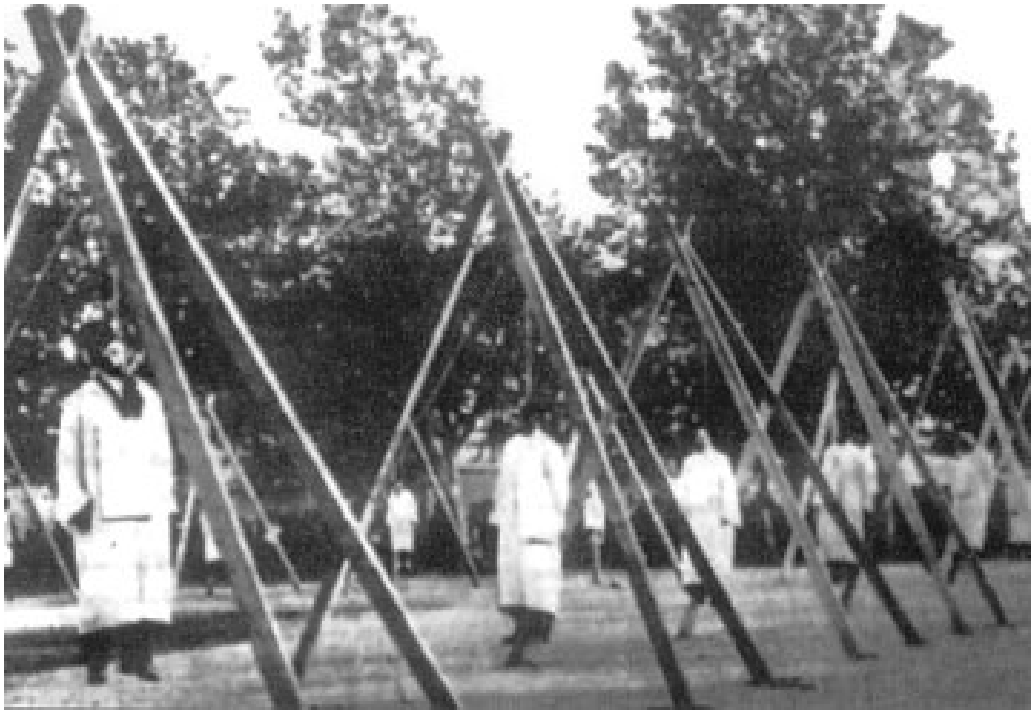

Tarihe, hep ezilenlerin direniş geleneği taşınır, direniş kültürü aktarılır. 1915'te idam edilerek katledilen Paramaz'ın 'Biz, sadece Ermeni halkının kurtuluşu için değil, bizler bütün insanlığın kurtuluşu için savaşıyoruz.' sözü bugün direnen tüm emekçilerin, Kürt halkının mücadelesinde yankılanıyor.

Paramaz'la yoldaşlaşmanın ve Ermeni halkının acısını direnişin öfkesine çevirmenin yolu, bu koronalı günlerde yeryüzünün lanetlilerinin öfkesini açığa çıkarmak, soykırımcı-katliamcı faşist Türk devletini yıkma mücadelesini yükseltmekten geçer.

Kaynak: komungucu2.com